STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

Patryk Janioł-Leszczyński – Psycholog

Wersja: 1.0
Data wprowadzenia: 14.09.2026
Data ostatniej aktualizacji: 14.09.2026
Planowany termin przeglądu: 31.12.2027

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

§1. Cel Standardów

1. Standardy Ochrony Małoletnich, zwane dalej **Standardami**, określają zasady zapewniające bezpieczeństwo dzieci i młodzieży korzystających z pomocy psychologicznej świadczonej przez Patryka Janioła-Leszczyńskiego.
2. Celem Standardów jest w szczególności:
    - zapewnienie małoletnim bezpiecznych warunków korzystania z pomocy psychologicznej,
    - określenie zasad bezpiecznej relacji psycholog–małoletni,
    - zapobieganie krzywdzeniu małoletnich,
    - określenie sposobu reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka,
    - określenie zasad dokumentowania i podejmowania działań ochronnych,
    - zapewnienie rodzicom i małoletnim dostępu do informacji o obowiązujących zasadach ochrony.
3. Standardy uwzględniają specyfikę indywidualnej praktyki psychologicznej, w której pomoc psychologiczna jest świadczona bezpośrednio przez jednego psychologa.

II. PODSTAWOWE ZASADY OCHRONY MAŁOLETNICH

§2. Zasada nadrzędna

1. Dobro, bezpieczeństwo, godność i prawa dziecka stanowią podstawę wszystkich działań podejmowanych w ramach pomocy psychologicznej.
2. Każde dziecko traktowane jest z szacunkiem, bez dyskryminacji ze względu na wiek, płeć, stan zdrowia, niepełnosprawność, sytuację rodzinną, pochodzenie, światopogląd, sytuację ekonomiczną lub inne cechy.
3. Psycholog uwzględnia wiek, poziom rozwoju, możliwości poznawcze oraz indywidualne potrzeby dziecka.
4. Dziecko ma prawo do wyrażania swoich opinii, emocji i potrzeb oraz do zadawania pytań dotyczących prowadzonej pomocy psychologicznej.
5. Dziecko powinno być informowane, w sposób dostosowany do jego wieku i możliwości, o zasadach współpracy oraz o możliwości zgłoszenia sytuacji, które powodują jego dyskomfort lub poczucie zagrożenia.

III. BEZPIECZNE RELACJE PSYCHOLOG –MAŁOLETNI

§3. Zasady bezpiecznej relacji

W kontakcie z małoletnim psycholog:

1. odnosi się do dziecka z szacunkiem i spokojem;
2. respektuje jego granice fizyczne i psychiczne;
3. uwzględnia prawo dziecka do odmowy udziału w określonej aktywności, jeżeli odmowa nie stoi w sprzeczności z koniecznością podjęcia działań związanych z jego bezpieczeństwem;
4. nie stosuje przemocy fizycznej, psychicznej ani seksualnej;
5. nie zawstydza, nie poniża, nie ośmiesza i nie zastrasza dziecka;
6. nie wykorzystuje swojej pozycji zawodowej ani zależności dziecka do uzyskania korzyści osobistych;
7. nie nawiązuje z dzieckiem relacji o charakterze romantycznym lub seksualnym;
8. nie podejmuje zachowań, które mogą być interpretowane jako przekraczające granice zawodowej relacji psycholog–pacjent;
9. respektuje prywatność dziecka i zasadę poufności, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów prawa oraz konieczności ochrony życia, zdrowia i bezpieczeństwa;
10. prowadzi kontakt z dzieckiem w sposób odpowiedni do jego wieku i potrzeb.

---

§4. Kontakt fizyczny

1. Kontakt fizyczny z dzieckiem nie jest elementem standardowego sposobu prowadzenia pomocy psychologicznej.
2. Kontakt fizyczny może mieć miejsce wyłącznie w sytuacjach uzasadnionych potrzebą dziecka, jego zgodą oraz charakterem sytuacji, przy zachowaniu granic zawodowych.
3. Niedopuszczalne jest wykorzystywanie kontaktu fizycznego do wywierania presji, kontroli, zastraszania lub zaspokajania własnych potrzeb.
4. W sytuacji, gdy dziecko wyraźnie sygnalizuje brak zgody na kontakt fizyczny, jego granice powinny zostać uszanowane, z wyjątkiem sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia wymagającej podjęcia działań ochronnych.

IV. ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

§5. Zachowania niedopuszczalne wobec małoletniego

Za niedopuszczalne uznaje się w szczególności:

1. stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej;
2. grożenie dziecku, zastraszanie, szantażowanie lub celowe wywoływanie poczucia winy;
3. poniżanie, wyśmiewanie, zawstydzanie lub obrażanie;
4. naruszanie nietykalności cielesnej dziecka bez uzasadnienia;
5. jakiekolwiek zachowania o charakterze seksualnym lub romantycznym;
6. składanie dziecku propozycji lub sugestii o charakterze seksualnym;
7. utrwalanie lub rozpowszechnianie wizerunku dziecka bez odpowiedniej podstawy prawnej lub zgody wymaganej przepisami;
8. wykonywanie zdjęć lub nagrań dziecka na prywatne potrzeby psychologa;
9. nawiązywanie prywatnych relacji z dzieckiem poza relacją zawodową;
10. kontaktowanie się z dzieckiem za pośrednictwem prywatnych profili w mediach społecznościowych;
11. zapraszanie dziecka do prywatnych kontaktów, spotkań lub aktywności niezwiązanych z prowadzoną pomocą psychologiczną;
12. przekazywanie dziecku prezentów lub korzyści w sposób mogący prowadzić do budowania niewłaściwej zależności lub relacji;
13. wykorzystywanie informacji uzyskanych od dziecka do celów niezwiązanych z udzielaniem pomocy psychologicznej;
14. jakiekolwiek zachowanie, które narusza godność, bezpieczeństwo lub granice dziecka.

V. KONTAKT ELEKTRONICZNY I MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE

§6. Zasady kontaktu poza gabinetem

1. Kontakt z dzieckiem lub nastolatkiem poza gabinetem powinien pozostawać związany z prowadzoną pomocą psychologiczną i odbywać się w ramach uzasadnionych potrzeb zawodowych.
2. Preferowany jest kontakt poprzez uzgodnione kanały komunikacji wykorzystywane do organizacji wizyt lub prowadzenia procesu pomocy.
3. Psycholog nie prowadzi z małoletnim prywatnych rozmów za pośrednictwem osobistych profili w mediach społecznościowych.
4. Nie należy dodawać małoletnich pacjentów do prywatnych profili psychologa w mediach społecznościowych ani utrzymywać z nimi prywatnych relacji za pośrednictwem tych kanałów.
5. Wiadomości elektroniczne nie stanowią całodobowej pomocy psychologicznej ani interwencji kryzysowej.
6. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia należy korzystać z odpowiednich służb ratunkowych, w szczególności numeru **112**.

VI. POUFNOŚĆ I PRAWO DZIECKA DO PRYWATNOŚCI

§7. Poufność

1. Psycholog zachowuje w poufności informacje uzyskane w związku z udzielaniem pomocy psychologicznej.
2. Dziecko powinno mieć możliwość swobodnego przedstawiania swoich doświadczeń, emocji i trudności.
3. Szczegółowa treść rozmów z dzieckiem nie jest automatycznie przekazywana rodzicowi lub opiekunowi.
4. Rodzic lub opiekun może otrzymywać informacje dotyczące ogólnego funkcjonowania dziecka, jego potrzeb, postępów, zaleceń oraz kwestii istotnych dla jego bezpieczeństwa.
5. Zasada poufności może zostać ograniczona w sytuacjach określonych przepisami prawa lub w sytuacji, gdy podjęcie działania jest konieczne dla ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa dziecka albo innej osoby.
6. Szczegółowe zasady poufności określa odrębny dokument **Zasady poufności i komunikacji z rodzicem w pracy psychologicznej z dzieckiem i nastolatkiem**.

VII. ROZPOZNANIE KRZYWDZENIA MAŁOLETNIEGO

§8. Formy krzywdzenia

Za krzywdzenie dziecka uznaje się w szczególności:

1. przemoc fizyczną;
2. przemoc psychiczną lub emocjonalną;
3. wykorzystywanie seksualne;
4. zaniedbanie podstawowych potrzeb dziecka;
5. przemoc domową;
6. inne działania lub zaniechania powodujące lub mogące powodować zagrożenie życia, zdrowia, rozwoju lub bezpieczeństwa dziecka.
7. Krzywdzenie może mieć miejsce zarówno ze strony osoby dorosłej, jak i innego małoletniego.

---

§9. Sygnały mogące wskazywać na krzywdzenie

Psycholog zwraca szczególną uwagę na informacje i zachowania mogące wskazywać na krzywdzenie dziecka, w szczególności:

- bezpośrednie ujawnienie przemocy lub wykorzystywania,
- wypowiedzi wskazujące na lęk przed określoną osobą,
- nagłe i istotne zmiany zachowania,
- informacje o przemocy w domu lub środowisku rówieśniczym,
- informacje o wykorzystywaniu seksualnym,
- powtarzające się sytuacje wskazujące na zaniedbanie,
- informacje o poważnych samouszkodzeniach lub próbach samobójczych,

- inne okoliczności wskazujące na możliwość zagrożenia dobra lub bezpieczeństwa dziecka.

Powyższa lista ma charakter przykładowy i nie stanowi zamkniętego katalogu sygnałów krzywdzenia.

VIII. PROCEDURA INTERWENCJI

§10. Zasady postępowania

1. W przypadku uzyskania informacji lub powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że dziecko może być krzywdzone, psycholog dokonuje oceny sytuacji z uwzględnieniem dostępnych informacji oraz stopnia zagrożenia.
2. Priorytetem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa.
3. Psycholog:
   a) wysłuchuje dziecka w sposób spokojny i dostosowany do jego wieku;
   b) nie wywiera presji na dziecko w celu uzyskania dodatkowych informacji;
   c) nie sugeruje odpowiedzi;
   d) nie prowadzi samodzielnego postępowania mającego zastępować działania właściwych służb lub organów;
   e) dokumentuje istotne informacje i podjęte działania;
   f) podejmuje dalsze działania odpowiednie do rodzaju i stopnia zagrożenia.
4. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka podejmowane są działania mające na celu niezwłoczne zapewnienie bezpieczeństwa, w tym – w zależności od sytuacji – kontakt z numerem **112**, odpowiednimi służbami, placówką medyczną lub innymi właściwymi podmiotami.
5. Jeżeli wymaga tego sytuacja, psycholog kontaktuje się z rodzicem lub opiekunem dziecka.
6. Jeżeli podejrzenie krzywdzenia dotyczy rodzica lub opiekuna, przekazanie mu informacji o podejmowanych działaniach może zostać ograniczone, jeżeli mogłoby to zwiększyć zagrożenie dla dziecka lub utrudnić zapewnienie mu ochrony.

IX. PODEJRZENIE PRZESTĘPSTWA LUB POWAŻNEGO ZAGROŻENIA

§11. Zawiadomienie właściwych organów

1. Jeżeli uzyskane informacje wskazują na możliwość popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, psycholog podejmuje działania zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.
2. W zależności od charakteru i okoliczności sprawy może być konieczne zawiadomienie odpowiednich organów, w szczególności Policji, prokuratury lub sądu opiekuńczego.
3. W sytuacjach wymagających natychmiastowej interwencji właściwym numerem alarmowym jest **112**.

4. Psycholog nie podejmuje działań wykraczających poza zakres swoich kompetencji i nie zastępuje organów prowadzących postępowanie.

X. SAMOUSZKODZENIA I RYZYKO SAMOBÓJCZE

§12. Sytuacje zagrożenia życia lub zdrowia

1. Informacje dotyczące myśli samobójczych, planów samobójczych, prób samobójczych lub poważnych samouszkodzeń traktowane są jako sytuacje wymagające szczególnej oceny bezpieczeństwa.
2. W przypadku stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia psycholog podejmuje działania adekwatne do poziomu zagrożenia, w tym może skontaktować się z rodzicem/opiekunem, służbami ratunkowymi lub innymi właściwymi podmiotami.
3. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia należy niezwłocznie skontaktować się z numerem **112** lub skorzystać z najbliższej pomocy medycznej.
4. Szczegółowe informacje dotyczące interwencji są dokumentowane w dokumentacji pacjenta w zakresie odpowiednim do sytuacji.

XI. DOKUMENTOWANIE ZDARZEŃ

§13. Dokumentacja

1. Istotne informacje dotyczące podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz podjętych działań są dokumentowane w sposób umożliwiający odtworzenie przebiegu interwencji.
2. Dokumentacja może obejmować w szczególności:

- datę i miejsce zdarzenia lub ujawnienia informacji,
- źródło informacji,
- istotne fakty dotyczące sytuacji,
- podjęte działania,
- osoby lub instytucje, z którymi nawiązano kontakt,
- informacje o przekazaniu dziecku lub rodzicowi informacji o podjętych działaniach,
- dalsze zalecenia lub działania ochronne.

3. Dokumentacja jest przechowywana z zachowaniem zasad poufności oraz bezpieczeństwa danych osobowych.
4. Dostęp do dokumentacji posiadają wyłącznie osoby uprawnione na podstawie przepisów prawa lub odpowiedniej podstawy prawnej.

XII. PLAN WSPARCIA DZIECKA

§14. Dalsze wsparcie

1. Jeżeli sytuacja dziecka tego wymaga, psycholog może określić dalsze działania wspierające, dostosowane do jego potrzeb i bezpieczeństwa.
2. Plan wsparcia może obejmować w szczególności:

- dalszą pomoc psychologiczną,
- konsultację z rodzicem lub opiekunem,
- rekomendację konsultacji psychiatrycznej lub lekarskiej,
- rekomendację kontaktu z innym specjalistą,
- wskazanie odpowiednich instytucji lub form pomocy,
- działania związane z zapewnieniem dziecku bezpieczeństwa.

3. Zakres dalszego wsparcia jest ustalany indywidualnie.

XIII. SAMODZIELNA PRAKTYKA PSYCHOLOGICZNA

§15. Osoba odpowiedzialna za Standardy

1. Za wdrożenie, stosowanie, aktualizację i udostępnianie niniejszych Standardów odpowiada:

Patryk Janioł-Leszczyński – psycholog

2. Z uwagi na jednoosobowy charakter praktyki psychologicznej funkcje związane z wdrażaniem Standardów, przyjmowaniem zgłoszeń, podejmowaniem interwencji, dokumentowaniem zdarzeń oraz okresowym przeglądem Standardów wykonuje psycholog prowadzący praktykę.
3. W przypadku sytuacji wykraczających poza zakres kompetencji psychologa podejmowana jest współpraca z właściwymi specjalistami, służbami lub instytucjami.

XIV. UDOSTĘPNIANIE STANDARDÓW

§16. Dostępność dokumentu

1. Pełna wersja Standardów jest dostępna na stronie internetowej: www.**pjleszczynski.pl **w zakładce: **Dla rodzica**
2. Standardy mogą być również udostępnione rodzicowi lub opiekunowi w formie elektronicznej lub papierowej.
3. Małoletni otrzymuje możliwość zapoznania się z zasadami ochrony w formie dostosowanej do jego wieku, poziomu rozwoju i możliwości zrozumienia.
4. Skrócona wersja Standardów, przeznaczona dla dzieci i młodzieży, zawiera przede wszystkim informacje o:

- prawie dziecka do bezpieczeństwa i szacunku,
- prawie do wyrażania własnych granic,
- zachowaniach niedozwolonych,

- sposobach zgłaszania sytuacji budzących niepokój,
- osobach i miejscach, w których można szukać pomocy.

XV. PRZEGLĄD I AKTUALIZACJA STANDARDÓW

§17. Okresowy przegląd

1. Standardy podlegają okresowej ocenie pod kątem ich aktualności, skuteczności oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
2. Przegląd Standardów przeprowadza się **co najmniej raz na dwa lata**, a także każdorazowo w przypadku istotnej zmiany przepisów lub sposobu prowadzenia działalności.
3. Wnioski z przeglądu są dokumentowane.
4. W przypadku stwierdzenia potrzeby zmiany Standardów przygotowuje się ich zaktualizowaną wersję.
5. Aktualna wersja dokumentu jest udostępniana w sposób określony w §16.

XVI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§18.

1. Standardy wchodzą w życie z dniem: **14.09.2026**
2. Standardy należy stosować łącznie z:
- Regulaminem świadczenia usług psychologicznych dla dzieci i młodzieży,
- Zgodą rodzica / opiekuna prawnego na udzielanie pomocy psychologicznej małoletniemu,
- Zasadami poufności i komunikacji z rodzicem w pracy psychologicznej z dzieckiem i nastolatkiem,
- informacją dotyczącą przetwarzania danych osobowych,
- innymi obowiązującymi dokumentami dotyczącymi organizacji pracy gabinetu.
3. W sprawach nieuregulowanych w Standardach stosuje się obowiązujące przepisy prawa oraz zasady wykonywania zawodu psychologa.

OŚWIADCZENIE O WPROWADZENIU STANDARDÓW

Niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich zostały przyjęte i wprowadzone do stosowania w ramach indywidualnej praktyki psychologicznej:

Patryk Janioł-Leszczyński – Psycholog

Data: 14.06.2026

DANE KONTAKTOWE

Patryk Janioł-Leszczyński – Psycholog

Strona internetowa: www.pjleszczynski.pl

E-mail: kontakt@pjleszczynski.pl

Telefon: 660 51 51 67